

HOPP(F)SZASZA

BRASNYÓ ISTVÁN

Leszállva vesszőparipámról
gondolván előre — hátra
itt aligha lelek valamit

pók hálója lóg a nyakamba
csiklandoz hosszan
mintha valami szándék vonzana magához
a kurta árnyékú mennyezetre

kulcstartó hajlakk illene kezembe
csavarvonalú fejem
akár a nagybögő nyaka

elkapná valaki a félhomályban
hangolni kezdené
nyikorgása kiadna valami dallamot

a hamis hangot itt
aligha találom
hiába cibálja fülem
mozgatja meg fogaimat

lámpák burája alá nézek
hideg a csönd porlepte
mintha harangot húznának

magam is mint a harang
kár lenne megemelni
esztelenség odébb gurítani
fűzős bakancsomat hajszozni
lesújtani rá söprűnyéllel légycsapóval

beállok zuhogásában a lilának
senki semmit sem tud rólam
porlok akár a kiszáradt gyanta
lófarok érintésétől istállószagú

valaki ha ijeszteni akarna
majd előreveti az enyémnél különb árnyékát
igyekezni fog tökön fejelni

igyekeznem kell védekezni
mindig nekem jut a védekezés
kitérni keresztülugrani a hordón
görgetni
mintha mennydörgést gurigáznának

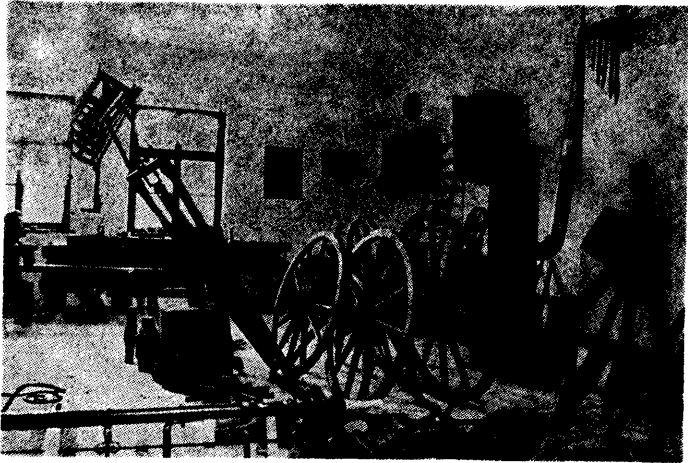
időt szakítok hogy a konyhában megemeljem
az üres edény födelét
elfeledjem a párát
odahajoljak a ragyás vízkő fölé
belefüjjak a kiszáradt csapba

mintha nem egy lennék
amott már kiválogatnak
lehúzzák rólam a bőrt
gégetükörrel homlokon világítanak

de arcom rózsája
el nem virul
képem gödröcskéi
behegednek
metszőfogam fiókomban tartom
mily hosszú volt
fejemben a gyökere

azután észbe kapva
pillantanék órámra
az óra nekem semmit sem mutat
számomra az időnek nincs jelentősége
az idő isten szakállá

tetvészek isten szakállában
csupa bog és csupa göb
valaki mégis szundikál itt
tarkómba liheg
csontjai porózusak
akár a zsákban megtört csontvázé

A bogárnárműhely részlete